

اعمال ستون هفتم مسجد کوفه

در فصل پنجم از باب زیارات، در اعمال مسجد کوفه، اعمال ستون هفتم مسجد را بیان می کنیم:
اعمال ستون هفتم و آن مقامی است که در آن حق تعالی توفیق توبه به آدم علیه السلام داده پس برو
بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو به قبله و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

به نام خدا و به ذات خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

و هیچ خدایی جز خدای یکتای عالم نیست محمد (ص) رسول خداست

السَّلَامُ عَلَىٰ أَبِيْنَا آدَمَ وَأُمِّنَا حَوَاءَ

سلام بر پدر اول ما حضرت آدم ابو البشر و بر مادر ما حواء

السَّلَامُ عَلَى هَابِيلَ الْمُقْتُولِ ظُلْمًا وَعُدْوَانًا عَلَى مَوَاهِبِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ

سلام بر هابیل که به ظلم و ستم کشته شد بر مواهب الهی و رضوان او

السَّلَامُ عَلَى شَيْثٍ (شَيْثٍ) صَفْوَةِ اللَّهِ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَعَلَى الصَّفْوَةِ الصَّادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ أُولَئِهِمْ وَآخِرِهِمْ

سلام بر حضرت شیث بنده خالص خدا و برگزیده امین حق و بر اهل صفای راستگو از ذریه پاکان و خوبان عالم
از اول تا آخر

السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ

سلام بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و بر ذریه برگزیده آنان

السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

سلام بر موسای متکلم با خدا سلام بر عیسی روح قدس الهی

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ

سلام بر حضرت محمد بن عبد الله خاتم پیغمبران حق

السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ

سلام بر امیر المؤمنین و بر ذریه طیبین و طاهرینش سلام و رحمت و برکات خدا بر اینان باد

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ

سلام بر شما در خلق اولین سلام بر شما در خلق آخرین

السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ شُهَدَاءِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

سلام بر فاطمه زهراء سلام بر امامان و پیشوایان هادی خلق که گواهان خدا بر خلائقند

السَّلَامُ عَلَى الرَّقِيبِ الشَّاهِدِ عَلَى الْأُمَمِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سلام بر نگهبان و گواه خلق برای خدای آفریننده عالم.

پس نماز می کنی نزد آن ستون چهار رکعت می خوانی در رکعت اول حمد و **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** و در رکعت دوم حمد و **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** و در رکعت سوم و چهارم به همین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را پس بگو

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ قَدْ عَصَيْتَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ مَنَّا مِنْكَ عَلَيَّ لَأَمْنًا مِنِّي (بِهِ) عَلَيْكَ

پروردگارا اگر من تو را بسی معصیت کردم اما در ایمانم به تو گرچه آن هم نعمت و منتی است از تو بر من نه آنکه من منت بر تو دارم

وَأَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ (إِلَيْكَ) لَمْ أَمْخِذْكَ وَلَدًا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكَاً

و نیز تو را در (توحید که) از همه نزد تو محبوب تر است تو را اطاعت کردم و بر تو فرزندی نگرفتم و در ملک وجود کس را با تو شریک نخواندم

وَقَدْ عَصَيْتَكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ لَكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ (مِنْ) عُبُودِيَّتِكَ

و در بسیاری امور که نافرمانی تو کردم باز از روی مکابره و لجاج با تو نبود و در مقام سرکشی از قید بندگی

وَلَا الْجُودَ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيِّنَاتِ

و انکار ربوبیت نبودم و لیکن پیروی هوای نفس و لغزش وسوسه شیطان مرا به عصیان افکند بعد از اتمام حجت و بیان از جانب تو

فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِدُنُوْبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي وَتَرْحَمْنِي فَيُجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ

حالی اگر مرا عذاب کنی موجبش گناهانم بوده و تو بر من ابدًا ظلم نکرده ای و اگر مرا عفو کنی و بر من ترحم کنی ای خدای کریم بموجب لطف وجود و کرم توست

اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي لَمَرِيْبَقَ لَهَا إِلا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحَرَمَانِ

پروردگارا گناهان من دست آویزی بر آن باقی نمانده جز امید عفو تو و همانا من وسیله محرومیت خود را پیش فرستادم

فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَأَسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَأَسْتَحِقُّهُ

پس حالی از تو درخواست می کنم چیزی را که مستوجب آن ابدًا نیستم و طلب می کنم آن را که مستحق آن ابدًا نخواهم بود

اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَذَّبْتُ بِذُنُوبِي وَلَمْ تَطْلَمْني شَيْئًا وَإِنِّي تَعَفَّرْتُ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي

پروردگارا اگر تو مرا عذاب کنی پس سبب گناهان من است و تو بر من هیچ ظلم و ستم نکرده ای و اگر مرا ببخشی و بیماری بهترین ترحم کنندگان تویی ای آقای من

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَادُ بِالذُّنُوبِ

پروردگارا تو تویی و من منم تو را عادت همیشه آمرزش و مغفرت است و مرا گناه

وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَادُ بِالْجَهْلِ

و تو به حلم و بردباری تفضل می کنی و من به جهالت باز می گردم

اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَقَى يَا مُنْجِي الْهَالِكِي

پروردگارا پس من از تو درخواست می کنم ای گنج ناتوانان و ای امید بزرگ عالم ای رهایی بخش غرق شدگان و نجات بخش هلاک شوندهگان

يَا مُمَيَّتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتِي أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و میراننده زندگان و زنده کننده مردگان تویی خدای یکتایی که جز تو خدایی نیست

أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ

تویی که نور خورشید به تو سجده کند و زمزمه آب و نوای درختان

وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفَقَانُ الطَّيْرِ

و نور ماه و ظلمت شب و روشنی روز و پرواز مرغان

فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ

پس از تو درخواست می کنم ای خدای بزرگ به حق تو بر محمد و آل محمد که همه صادقانند

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَيَّ وَبِحَقِّكَ عَلَيَّ

و به حقی که محمد و آل او راستگویند بر تو دارند و به حق علی بر تو و به حق تو بر علی

وَبِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ

و به حق تو بر فاطمه زهراء و به حق فاطمه بر تو و به حق تو بر حسن و به حق حسن بر تو

وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

و به حق تو بر حسین و به حق حسین بر تو که حقوق محمد و آلش بر تو آن هم از بزرگترین احسان و انعام
توست بر آن خاندان

وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ يَا رَبِّ صَلَاةَ دَائِمَةٍ مُنْتَهَى رِضَاكَ

و به حق شأنی که تو را نزد آنهاست و به شأنی که آنها را نزد توست ای خدا درود فرست بر آنها درود و رحمتی
دائم که منتهای رضای تو در آن است

وَاعْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ

و طفیل آنها گناهان مرا که بین من و توست ببخش و بیامرز

وَأَرْضٍ عَنِّي خَلَقْتُكَ وَأَتَمَّمْتُ عَلَى نِعْمَتِكَ كَمَا أَتَمَّمْتَهَا عَلَى آبَائِي مِنْ قَبْلُ

و خلقت را هم از من خشنود بدار و نعمتت را چنانکه بر پدران پیشین من تمام و کامل کردی بر من هم کامل گردان

وَلَا تُجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْخُلُوقِ عَلَيَّ فِيهَا امْتِنَانًا وَأَمْنٌ عَلَيَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ آبَائِي مِنْ قَبْلُ

و برای هیچ یک از مخلوق به گردنم در آن نعمتها بار منت مگذار و تو خود بر من منت گذار چنانکه بر پدرانم از پیش من منت گذاری

يَا كَهَيْعِصَ اللَّهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

ای کههعیص پرودگارا چنانکه درود فرستادی بر محمد و آلش دعای مرا هم در آنچه از تو درخواست کردم مستجاب فرما ای خدای کریم ای کریم ای کریم

پس برو به سجده و در سجده بگو

يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ

ای خدایی که تو قادری بر روا کردن حاجت سائلان و آگاهی از درون خاموشان

يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

ای خدایی که نیازمند به تفسیر و توضیح خلق نیستی چشم بر هم زدن و راز پنهانی دل ها همه را می دانی

يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَى قَوْمِ يُونُسَ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ

ای خدایی که عذاب بر قوم یونس نازل کردی و یونس می خواست قوم معذب شوند

فَدَعَاؤُهُ وَتَضَرُّعُوا إِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَمَتَّعَهُمْ إِلَى حِينٍ

و آنها دعا و تضرع به درگاہت کرده و آن عذاب را برطرف کردی و تا هنگام مقدری باز آن قوم را ممتع در زندگانی ساختی

قَدْ تَرَى مَكَانِي وَتَسْمَعُ دُعَائِي وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي وَحَالِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

همانا مکان مرا هم می بینی و دعایم را می شنوی و از حالم و سر درونم و ظاهر امورم آگاهی درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

وَكَفَّنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي

و تمام امور مهم دین و دنیا و آخرت مرا هم کفایت فرما

پس هفتاد مرتبه بگو

يَا سَيِّدِي

ای سید و آقای من

پس سر از سجده بردار و بگو

يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بَرَكَهَ هَذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَهَ أَهْلِهِ

پروردگارا از تو درخواست می کنم برکت این موضع و برکت اهل آن را

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا

و درخواست می کنم که مرا روزی دهی از رزق حلال و نیکو و پاکیزه خود

تَسُوْقُهُ اِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خَائِضٌ فِي عَافِيَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

که آن به حول و قوه تو به من رسید و من در عافیت و آسایش باشم ای مهربانترین مهربانان عالم.

مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از **يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ** و پیش از سجده ذکر کرده دعای **اللَّهُمَّ يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقْدُ الْمَكَارِهِ** که از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو:

اللَّهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ

پروردگارا همانا تو به همه امور عالم دانایی و من نادانم و تقدیر امور عالم با توست با من نیست و تویی دانای کل اسرار غیب

صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيْ وَاَرْحَمْنِيْ وَتَجَاوَزْ عَنِّيْ

درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا بیامرز و به من ترحم فرما و از گناهانم درگذر

وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

و عطایی که تو را سزد به من تصدق فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

آنگاه به سجده برو و بگو یا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ الْإِخْ وَ بَدَانِ نِيزْ كِهْ اَحَادِيثْ دَرْ فَضِيلَتِ اَيْنِ ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی به سند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام رو به این ستون نماز می کرد و نزدیک می ایستاد که میان آن حضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل می شوند و نزد ستون هفتم نماز می کنند و در شب دیگر ملائکه دیگر به این عدد می آیند و دیگر هیچیک عود نمی کنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ستون هفتم مقام حضرت ابراهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی به سند صحیح از ابو اسماعیل سراج روایت کرده که معاویه بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبع بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را به من نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز می کرد و امام حسن علیه السلام در نزد ستون پنجم نماز می کرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز می خواند و هی من باب کئندة و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است